

<h4 align="center">Van "Loopen" met de duif tot "kijken" op het scherm</h4><h4 align="center">De evolutie van het constateren</h4><p align="center">♦</p><p align="justify">Omstreeks 1810 werden de eerste vluchten in Luik ingericht door de aldaar pas opgerichte duivenmaatschappijen welke vluchten inmanden om te lossen in Lyon -- Parijs en even later Orléans.</p><p align="justify">Dat de liefhebbers hun duiven wilden vergelijken tegen de duiven van andere liefhebbers werd al snel de uitdaging nummer 1 voor ieder liefhebber hetgeen de dag van vandaag nog steeds zo is.</p><p align="justify">Om zich te kunnen vergelijken had men een klok nodig, in het begin was dit een gewone klok of zakuurwerk en moest er met de thuisgekomen duif gelopen worden naar het bestatigingsbureel (welke vaak het inmandingslokaal was) in een dorpscafé waar er dan tientallen supporters de winnaar stond op te wachten. Ter controle voor de andere liefhebbers werd de duif in een zak gestoken (of in een mandje gezet) en aan een draad opgehangen met wasspelden zo kon eenieder controle doen op de thuisgekomen duiven.</p><p align="justify">Door de tijd heen werden verschillende soorten constateurs gebruikt zoals de kijkklok (gewone horloge), Disk (kaartensysteem), Start/Stop, Prikker, Drukker, Quartz en elektronisch.</p><p align="justify">De eerste duivenklokken of constateurs kwamen er pas rond 1860 - 1870, en sloten hierbij heel wat fraude mogelijkheden uit (verwisselen van de duivenzakken aan de draad) voordat deze constateurs gebruikt werden werd de tijd handmatig opgeschreven (al naargelang de tijdopnemer kon dit wel eens verschil opleveren met de juiste tijd op het uurwerk voor hem) maar door de eigenlijke intrede van de constateur werd er "gedraaid" zoals dat het geval was bij een Vandenbossche en later bij een Plasschaert uit 1905 gevolgt door nog meerdere "draaiers". Dat een nieuw tijdperk aangebroken was in "het duivensport" wist iedereen toen, en al snel volgde er iets nieuws op "fraude veiligheid" nl.: de duiven die op reis gingen kregen een stempel in de vleugel met daarop een cijfer en letter combinatie. Dit had als gevolg dat de bestatigingsmensen het vleugelmerk moesten noteren op de rol papier die in de constateur zat en dan "draaien" aan de hendel en zo het uur vastleggen van de thuiskomst van de duif (later werd de looptijd ervan afgetrokken). In het begin waren er enkel een paar constateurs voor de ganse maatschappij waardoor er dus moest gelopen worden. Later kwam de constateurs in volle opmars (en werden ze goedkoper) door dat men niet meer met de duif zou moeten lopen naar het bestatigingsbureel, dit had als grote voordeel dat de duiven op het hok konden blijven na een vermoeide terugkeer. Maar al snel werden liefhebbers "gepakt" die fraude deden met hun toestellen, enkele voorlopers op fraude veiligheid met name de Gebroeders Plasschaert hadden hier al iets op gevonden welke de frauders een hak zette:</p><div align="justify">Een prik bij het openen van de constateurs, bij het openen en sluiten kwam een prik in de rol papier te staan, als er nu ergens tussen de 2 prikken nog een prik stond betekende dit dat de constateur open was geweest en werden de constaties nietig verklaard.</div><div align="justify">Als men het toestel opende scheurde de rol papier eveneens af door een ingebouwd snijmechanisme</div><div align="justify">De introductie van de dolometer (door te schudden met de klok kon je de tijd beïnvloeden, om dit schudden tegen te gaan werd de dolometer uitgedolterd en deze had tot doel het schudden tegen te gaan, als men toch met de klok had geschud kon men dit aflezen doordat een tandwiel van plaats was vergaan) werd een feit doch werd dit later nooit als "bewijs voor fraude" bestempeld door de door de Belgische Duivenliefhebbers Bond in

1951 opgerichte "constateurscommissie".

De soorten constateurs:

1: Kijkklokken:

Dit waren de eerste "constateurs" van deze klokken werd de tijd gelezen toen men met de duif arriveerde aan het bestatigingsbureau. In de "rijkere" clubs werd er later een foto genomen als bewijs van debetreffende tijden.

De constateurs met disken (kaartensysteem)

Hier is maar weinig over bekend omdat dit nu net de oudste en zeldzaamste constateurs zijn, wel is erover bekend dat het in principe een tikklok is vanop de fabrieken enkel krijgt men de disk of kaart niet terug zoals de arbeider die "tik" deze wel zou terug krijgen. Onder de iegenlijk constateur was een opvangbak waar de disken voorzien van het tijdstip opgevangen werden. Deze constatzurs met disken werden gebouwd rond 1860 (volgens informatie bronnen)

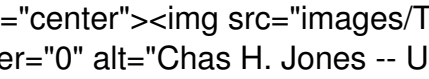
De constateurs met disken

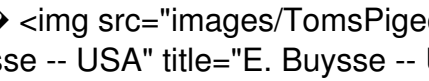
2: De constateurs met disken (kaartensysteem)

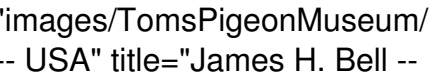
Hier is maar weinig over bekend omdat dit nu net de oudste en zeldzaamste constateurs zijn, wel is erover bekend dat het in principe een tikklok is vanop de fabrieken enkel krijgt men de disk of kaart niet terug zoals de arbeider die "tik" deze wel zou terug krijgen. Onder de iegenlijk constateur was een opvangbak waar de disken voorzien van het tijdstip opgevangen werden. Deze constatzurs met disken werden gebouwd rond 1860 (volgens informatie bronnen)

3: Start / Stop klokken:

Dit zijn maar kleine klokjes met plaats voor het constateren van 1, 2 of 3 duiven. Deze zijn ook in België gemaakt maar het bekendste bouwland voor deze klokjes zijn de U.S.A. hier zijn zeker 5 verschillende merken gebouwd zoals Unique Pigeon Timer, Chas H. Jones, H.Bell, Star, E. Buysse, Quaker, Halstead en wie weet nog meerdere. Ook in Australië en Tasmanië werden deze pocket constateurs gebouwd. In België moet de Vandeplancke zowat de enigste zijn en werden rond de eeuwwisseling van 1900 gebouwd.

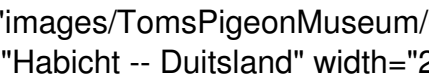
Chas H. Jones -- USA

E. Buysse -- USA

James H. Bell -- USA

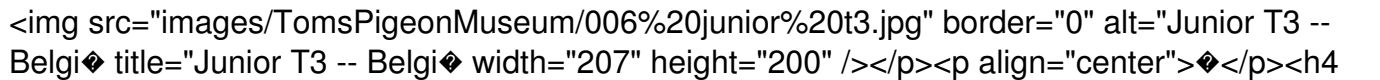
4: Prikkers:

Bij de prikklokken moet zowat de Toulet van Karel Toulet de eerste geweest zijn die omstreeks 1883 gebouwd werden te Brussel. 40 jaar later in 1922 stonden er 100000 op de verkoopslijst van Toulet. Door de loop van de jaren zijn er heel wat prikklokken aan de duivenmelker gebracht. Zo werden er in 1950 nog steeds prikklokken gebouwd te Lede door La Looise (oprichters hiervan waren de Gebroeders Van Nerum uit Aalst). dit atelier is nog steeds intact en er is zelfs een museum van gemaakt, La Looise staat immers voor "de Leedse". Ook hier werden door de loop van de jaren heel wat verbeteringen op aangebracht na aantoningen van fraude (harde stoot met de klok kon een prik (=constatatie) veroorzaken). Ook hier werden dolometers ingebouwd maar ook niet dolometers welke wel afschrikmiddelen om te kloppen en schudden met de klok tegen te gaan (een gewoon potje met een loden balletje erin welk lawaai maakte tijdens het schudden wat de liefhebber een halte moest toeroepen om niet te schudden met de klok. Een andere zet moet ook zowat gekomen zijn van Toulet en dit was een extra prik bij het openen en sluiten van de klok. Bij prikklokken vinden we alle vormen terug van een grote ronde naar een kleine vierkante en van grote vierkante naar een kleine rechthoekige.

Habicht -- Duitsland

Rotherham -- Engeland

src="images/TomsPigeonMuseum/004%20toulet.jpg" border="0" alt="Toulet -- Belgi" title="Toulet -- Belgi" width="267" height="200" /></p><p align="center"></p><h4 align="justify"><u>5: Drukkers:</u></h4><p align="justify">Deze eerste van deze klokken werden omstreeks 1860 gebouwd in Verviers door Lahaye - Randaxhe en men kon er 50 constataties met maken, omstreeks deze tijd nodig aan de kanten van Luik omdat de duivenmaatschappijen uit de grond rezen en daar er veelvuldig met duiven werd gespeeld had men ook grote constateurs nodig. Ook Ernst Friedrich Benzing uit Duitsland zou wereldberoemd worden met zijn Benzing constateur, begin jaren 1890 bouwde hij zijn toestel: een Bengzing voor 50 constataties later gevolgd door oh zo veel modellen zelfs 100 jaar later werden er nog steeds Benzing constateurs gebouwd. Doch door de opkomst van de Plasschaert (ook wereldberoemd geworden) vooral jaren 1920 - 1930, de La L<oise drukker model 1951-1953 en de Junior 1952 (alle drie uit Belgi< werden geduchte concurenten van de Benzing en terecht zo blijkt want deze klokken zitten verspreid over de ganse wereld van de Himalaya tot in de Woestijn en van Afrika tot in Amerika. Ook hier werden door de loop van tijd heel wat verbeteringen in aangebracht ter bevordering van het "fraudeveilig" zijn want steeds meer liefhebbers keken naar dit veilig zijn omdat het steeds om centen gaat en als er een niet zo veilig toestel gebruikt werd, werden er al gauw klachten ingedient bij de ondertussen opgerichte Nationale Duivenbond 1910 nu onze K.B.D.B. Zo zijn er nu nog steeds brieven waar de Heren Plasschaert de Heren van de Perfect constateurs in Brussel op de Nationale Duivenbondszetel willen demonstreren dat de Perfect niet "veilig" is, de afloop hiervan is mij echter nog steeds onbekend. Ondertussen door de steeds beter worden klokmechaniek werden de traagtikkers vervangen door de sneltikkers met zijn schudvrije echappementen (met deze techiek word het vorige doel van schudden met de klok nutteloos omdat de nieuwe techniek de tijd niet meer te beïnvloeden was door te schudden). Nog even later krijgen de Quartz klokken hun interde in de duivensport. Bij Drukkers zijn er eigenlijk maar 2 vormen: rechthoekig en vierkantig.</p><p align="center"></p><p align="center"></p><h4 align="justify"><u>6: Quartz:</u></h4><p align="justify">De Quartz constateur over gans de wereld is ongetwijfeld de Junior met zijn T1, T2 en T3 de Junior T1 zag zijn levenslicht in 1982, dat dit de toekomst zou worden was eenieder overtuigd van. Doch de eerste reeks werd al snel terug binnen geroepen doordat er met een eenvoudige overbrugging met een koperdraadje je de klok kon laten lopen tot net zover je dat zelf wilde. Deze klokken zijn zelfs nooit in omloop gekomen doch waren zij al verkocht maar door een oplettende verkoper werden zij tijdig teruggezonden naar Junior welke het probleem van de kaart veegde. Als de ganse maatschappij consteerde met zo een Junior klok kon men deze aansluiten op de PC en de uitslagen vloeiden uit de printen (na meer dan 100 jaar kon men de uitslag kort na een vlucht bekijken in het lokaal, doch een grote investering moest eraan vooraf gaan. Benzing kwam 7 jaar na Junior ook met een Quartz Computer Clock (Benzing CC) op de markt en werd ook een veelvuldig gebruikte klok.</p><p align="center"></p>

 Junior T3 -- België

♦

7: Elektronisch Constateren:

Dit voorval werd rond 1990 uitgevonden door Madam Von Gessner in Duitsland die toen het Tipes systeem boven de spoetnik hield.

Deze revolutionaire technologie in de duivenwereld sloeg in als een bom onder de duivenmelkers. Mijn duiven niet meer pakken als ze thuis komen, wat een voordeel, mijn duiven worden niet meer bang gemaakt, dit was vooral bij jonge duiven een opkikker van formaat doch het prijskaartje was een tegenpool die je bij niemand kon inschatten, meer dan 100 Bef (♦ 2,48) voor een chipring welke voor een registratie moet zorgen, maar dat die prijs nog zou dalen was eenieder van overtuigd (het systeem was nog te nieuw om eigenlijk al waar te kunnen zijn).

Door de steeds groeiende computerwereld werd er al snel gekonkelfoefeld over "fraude" want men zit met computer en computers kan men kraken.

Het elektronisch constateersysteem had zijn entree niet gemist en half jaren 1990 begon men in Duitsland met het elektronisch constateren. België lag ver achter met het maken van Elektronische Constatersystemen, later zouden we begrijpen waarom. In Duitsland werd volop van start gegaan met de nieuwe vorm van constateren en omdat er nog maar 1 systeem in gebruik was verliep dit geweldig. Maar toen ging ook Nederland het Duitse voorbeeld volgen en liet ook aldaar het e-klokken toe. België nu ook al verslagen door Nederland??? Doordat ook Nederland het e-klokken toeliet kwamen meerdere systemen op de markt welke dan ook dalende prijzen met zich meebrachten maar nog meer gekonkelfoes over "fraude" teweegbracht totdat het NPO het TNO testorgaan voor de EC - systemen onder de arm nam en elk systeem op de Nederlandse markt aanwezig moest een positief TNO rapport kunnen voorleggen qua fraudeveiligheid. Later volgde ook de Duitse bond de NPO op en moesten ook de in Duitsland gebruikte systemen een TNO rapport hebben, nog steeds geen e-klokken in België en we zijn 1998.

Op het einde van 1998 word door de KBDB dan toch toegelaten om te e-klokken (in 1999) doch alleen op de nationale vluchten voor jonge duiven (als proef bij enkele liefhebbers) Het heeft heel wat aarde in de voeten gehad vooralleer men kon gaan e-klokken in België (maar op de K.B.D.B. wist men waarom ==> Fraudeveiligheid komt hier op de eerste plaats). Na deze tests die vlot verliepen keurde K.B.D.B. het toe om vanaf het seizoen 2000 ALLE liefhebbers te laten e-klokken op de (inter) nationaal ingerichte wedstrijden.

De eerste systemen werden volgens het door de K.B.D.B. opgelegde protocol gehomologeerd door de K.B.D.B. en de verkoop van e-klokken kon beginnen in België. Ook hier stevige discussies over de "fraude mogelijkheden" want we zaten weer jaren later en het "hacken" komt vaker voor. Zo al werd door de K.B.D.B. ondervonden dat de chippen van een leverancier meerdere keren hetzelfde elektronische ringnummer hadden en men deze chippen zelfs kon nullen en overschrijven, deze ringen werden dan ook verboden voor gebruik tijdens seizoen 2001. (Doch in Nederland werden deze nog gebruikt anno 2002) Ook moesten de ringen OTP kunnen gezet worden welk betekent "One Time Programmed" 1 keer te beschrijven en dit bedoelde men op de licentienummer (nationaal lidnummer) van de liefhebbers om stelen van de chipring nutteloos te maken, ook mocht de chipring maar 1 keer kunnen gekoppeld worden per kalenderjaar (om geknoei met asduif competities uit de weg te gaan) Ondertussen moeten ook alle systemen opnieuw gehomologeerd worden en worden de gehomologeerde (gekeurde) systemen voorzien van een keuringslabel.

HET elektronische constatersysteem in België is ongetwijfeld het Belgische systeem Bricon hetgeen gefabriceerd wordt te Sint - Niklaas. Het

kleine Bricon heeft het af te leggen tegen multinationals uit Duitsland zoals Diehl Ident (Tipes), Deister (Unikon), R♦ter EPV (Tauris), ... Maar Bricon beweegt zich moeiteloos op de markt door steeds innoverende producten op de markt te brengen die overigens nog eens sneller, preciezer en probleemlozer werken. Met het elektronisch constateren moet je de duif dus niet meer pakken om deze van zijn gummiring te ontdoen (de duif loopt met een chipring om zijn poot over een antenne en deze wordt geregistreerd) en je kan dus het uur van je aangekomen geregistreerde duif op♦het scherm bekijken vanuit je luie zetel waarin je rustig ligt te sky watchen terwijl de duiven thuiskomen van hun wedstrijd.

<p align="justify">De evolutie is er zelfs dat je de aangekomen duiven via een sms systeem kan sms-en naar vrienden, familie, ... zodat deze op de hoogte zijn van een aangekomen duif. Je kan de gegevens via GSM en SMS zenden naar het lokaal, via een computer programma kan men hier de♦duiven inlezen en projecteren op een groot scherm, hier word de uitslag op een muur geprojecteerd continu aangepast aan hogere snelheden van de duiven waarna uiteindelijk de winnaar geprojecteerd op de muur komt te staan. Ook supporters kunnen deze uitslagen volgen, terug♦zoals 150 - 200 jaar geleden, toen men de duiven in een zak zag hangen op een wasdraad of in een mandje zag staan op een tafel, nu ziet men niet de duif maar wel de volledige uitslag met correcte tijden en correcte snelheden.</p><div style="text-align: center">♦♦ ♦♦ </div><p align="justify">♦</p><h4 align="justify"><u>8: Duiven vlucht recorder</u></h4><p align="justify">De duif krijgt een GPS module op zijn of haar rug. Deze GPS Flight recorder legt om de x tijd een positie vast van waar de duif zich bevind. Als de duif thuiskomt kan de GPS Flight Module worden afgenomen en worden uitgelezen. Via software wordt de vluchtroute van de duif weergegeven op een landkaart.</p><p align="center">♦♦ </p><p align="center">More information about the Tauris Flight Recorder: click here</p><p align="center">♦</p><h4 align="justify"><u>9: Duivenaankomsten volgen op de landkaart</u></h4><p align="justify">Tijdens het duivenseizoen 2010 introduceerde Pigeon Paradise (www.pipa.be) een module die het mogelijk maakt om te zien waar de duiven vallen in welk landsgedeelte van het land voor nationale wedstrijden of internationale wedstrijden. </p><p align="justify">Het vallen van de duiven live te volgen op♦internet via het invullen van een form op www.pipa.be. </p><p align="center">♦</p><p align="center"></p>

Constateur

Geschreven door Tom Aerts

donderdag, 16 april 2009 18:20 - Laatst aangepast woensdag, 01 juni 2011 19:11

border="0" width="578" height="543" /></p><p align="justify">♦</p><h4 align="justify"><u>10: ??? ???</u></h4><p align="justify">Duiven live te volgen op TV of op het internet via GPS module aan de duif bevestigd. </p><p align="justify">♦</p>